

ЧОРНУХА Віктор Григорович

*Випускник
дорожньо-будівельного факультету
(1976)*

Голова Наглядової ради
ПАТ «ЛУЦЬКСАНТЕХМОНТАЖ № 536».
Заслужений будівельник України

Народився 21 серпня 1952 р. у с. В'язовому Охтирського району Сумської області. Найрідніші люди в житті Віктора Григоровича, батьки, навчали, що ніколи й нізащо не можна здаватися, адже з першої спроби рідко коли щось виходить; слід наполегливо, цілеспрямовано й самовіддано трудитися й лише тоді прийде жаданий успіх. Юнак завжди запам'ятав мудру пораду-настанову батька й матері та дотримувався її упродовж усього свого подальшого життя.

Здобувши загальну середню освіту, Віктор Григорович постав перед надзвичайно складним та важливим у житті кожної людини питанням: «Ким бути?» Хлопець був зятим прихильником автомобільної справи, тому саме із транспортною системою України вирішив пов'язати своє життя.

Трудову діяльність В. Г. Чорнуха розпочав токарем на Харківському заводі поліграфічних машин. Тут здобув перший безцінний професійний досвід роботи в автомобільній сфері. Віктор Григорович ще тоді знайшов для себе відповідь на вічне питання сенсу життя — нескінченне завоювання невідомого, постійне зусилля пізнати більше. І для того, щоб стати висококласним

фахівцем автомобільної справи, вирішив здобути вищу освіту.

Із 1971 до 1976 р. навчався на дорожньо-будівельному факультеті Харківського автомобільно-дорожнього інституту. В. Г. Чорнуха зарекомендував себе здібним, ініціативним та активним студентом, який не пасує перед труднощами та впевнено крокує до реалізації своєї мети. Він повністю поринув у навчання, з великим ентузіазмом опановував фахові навчальні дисципліни.

Після закінчення інституту був направлений у м. Львів на роботу в трест «Промхімсантехмонтаж», де працював механіком (1976–1978) та старшим інженером-механіком (1978–1979). Згодом обіймав посади майстера, прораба СУ-32 тресту «Промхімсантехмонтаж» (1979–1982), начальника Луцького СУ-536 тресту «Промхімсантехмонтаж» (1982–1999).

У 1998 р. був головою правління ПАТ «Луцьксантехмонтаж № 536».

Указом Президента України № 2964 від 19 серпня 1998 р. за вагомий особистий внесок у становлення української державності, великі заслуги в соціально-економічному, науково-технічному і культурному розвитку України та з нагоди сьомої річниці незалежності України В. Г. Чорнусі присвоєно почесне звання «Заслужений будівельник України».

У 2000 р. ім'я Віктора Григоровича внесено до енциклопедичного збірника «Видатні інженери-будівельники України». За виробничі та громадські досягнення його дев'ять разів поспіль визнано серед найвідоміших підприємців Волинської області «Людиною Волинського краю».

Із 2003 р. Віктор Григорович — голова правління Організації роботодавців будівельної галузі і будівельних матеріалів Волинської області.

За вагомий особистий внесок та розбудову міста, впровадження новітніх будівельних технологій, високий професіоналізм, самовідданість у роботі та з нагоди відзначення 12-ї річниці незалежності України В. Г. Чорнусі, голові правління відкритого акціонерного товариства «Луцьксантехмонтаж

Родина Віктора Григоровича: син Ігор, дружина Ганна, дочка Ірина, зять Роман, онучка Елеонора

№ 536», присвоєно звання «Почесний громадянин міста Луцька».

У 2006–2010 рр. В. Г. Чорнуха — депутат Волинської обласної ради. У серпні 2007 р. його нагороджено орденом «За заслуги» III ступеня, а у серпні 2012 р. — орденом «За заслуги» II ступеня. Член виконавчого комітету Луцької міської ради.

У 2011 р. став головою Наглядової ради ПАТ «Луцьксантехмонтаж № 536», де працює й нині. ПАТ «Луцьксантехмонтаж № 536» має великий досвід зі спорудження промислових підприємств, житлових комплексів, об'єктів соціально-культурного призначення, влаштування зовнішніх та внутрішніх інженерних мереж. Товариство є власником ТзОВ «Луцькспецбуд», ТзОВ «Горохів-агробуд». До складу підприємства входить монтажні-заготівельний завод, де виготовляють вентиляційні коробки, нестандартне обладнання, металоконструкції, трубні вузли та заготовки; дільниця транспорту баштових кранів, розчинно-бетонний завод.

ПАТ «Луцьксантехмонтаж № 536» перейшло із вузькоспеціалізованого з чисельністю 250 робочих місць до підприємства, що налічує понад 1000 будівельників різних професій та виконує, маючи на це ліцензію, всі види будівельних робіт: від земляних до сучасного оздоблення. За останні роки підприємство здало в експлуатацію багато об'єктів, що стали прикрасою не тільки Волині, а й усього Західного регіону. Безперервна щоденна робота потужного підприємства свідчить не лише про великий клієнтський попит, а й довіру замовників. Хоча вимоги замовників, порівняно з недалеким минулим, значно змінилися, увесь комплекс заходів направлено виключно на підвищення якості будівництва, прискорення темпів будівництва, впровадження останніх досягнень в інженерне забезпечення та оздоблення побудованих об'єктів.

Віктор Григорович із великою радістю згадує свої студентські роки. Для нього ХАДУ став справжньою школою життя — навчив правильно мислити, аналізувати та висловлювати свої думки, допоміг стати висококваліфікованим спеціалістом, справжнім знавцем своєї справи.

Вирішальну роль альма-матер відіграла і в особистому житті Віктора Григоровича. Так, за направленням інституту він переїхав до Львова, де й познайомився зі своєю майбутньою дружиною Ганною. Згодом доля подарувала подружжю двох дітей — Ігоря та Ірину. Безмежною любов'ю до будівництва, захоплюючими розповідями про цю величну справу Віктор Григорович зумів переконати сина й доньку піти своїми стопами та присвятити власне життя розвитку автомобільно-дорожньої галузі України. Віктор Григорович та його вірна дружина Ганна виховали своїх дітей щирими, доброзичливими та працьовитими людьми, тим самим заклали міцний фундамент їхнього професійного становлення. Окрім цього, В. І. Чорнуха ще й щасливий дідусь чотирьох прекрасних онуків.

Серед його захоплень — шахи, більярд, футбол, полювання та риболовля.

Життєвим кредо Віктора Григоровича стали такі слова: «Потрібно жити і працювати так, щоб не соромно було дивитися людям в очі».

Багатоквартирний житловий будинок на вул. Задворецькій, 1-А (м. Луцьк)

Сестринський корпус Святогорського Успенського Зимненського ставропігійного монастиря

МАПП «Ягодин»